

saa meget mindre nære Betænkelse ved at gaa denne Vej, indtil det bliver muligt at faa en virkelig ny Ordning i Lighed med den, der ventes gennemført paa det civile Omraade.

I.

Ved Omordningen af Jurisdiktionerne i Kjøbenhavn og Oprettelsen af Hof- og Stadsretten blev det ved Forordningen af 15. Juni 1771 § 3 bestemt, at de militære i Kjøbenhavn for Fremtiden i Gælds- og alle andre borgerlige Sager, som ikke „angaa deres Tjeneste med videre til Tjenesten henhørende“, skulde søges og lide Dom ved Hof- og Stadsretten. Derved opstod der en Forskel mellem militære i Kjøbenhavn og militære udenfor Kjøbenhavn, idet de sidstnævnte ere vedblevne at staa under militær Ret i alle civile Sager. Der er ingen Grund til at opretholde denne Forskel, og i § 1 foreslaas det derfor gjort til almindelig Regel, at militære i Sager, der hverken angaa militære Tjenesteforhold eller ere Straffesager, skulle høre under de borgerlige Domstole.

II.

I Forslagets §§ 2—10 gives Bestemmelser om Anvendelsen af Forsvarere ved Krigsretterne.

Med Undtagelse af de lidet betydende Sager, der paadømmes udelukkende efter de borgerlige Love og ved de borgerlige Domstole behandles som Politisager, foreslaas det at aabne Adgang for Forsvarere i alle Straffesager, der behandles ved Krigsret. I de større Sager, nemlig saadanne, hvor der kan blive Spørgsmaal om, at anvende Livsstraf, Strafarbejde eller for fast ansatte Embeds- og Bestillingsmænd Embeds- eller Bestillingsfortabelse, bør der formentlig altid beskikkes en Forsvarer af det offentlige, hvis tiltalte ikke selv har valgt en Forsvarer. I andre Sager anses det for rigtigst at lade det bero paa den Tiltaltes Ønske, om han vil have en Forsvarer beskikket eller antage en saadan, da det vistnok jævnlig vil forekomme, at han anser en Forsvarer for unyttig og ønsker at undgaa det ved en saadans Medvirken uundgaaelige Ophold af Sagen.

Beskikkelsen af Forsvarere tænker man sig at skulle foregaa paa den Maade, at Rettens Formand retter en Anmodning om Beskikkelsen til den civile Overøvrighed paa det Sted, hvor Krigsretten holdes (i Kjøbenhavn Politidirektøren, udenfor Kjøbenhavn Amtmanden), og at Overøvrigheden derefter beskikker som Forsvarer

en af de Sagførere, der ere antagne til at deltage i Udførelsen af offentlige og beficerede Sager i første Instans. Naar Tiltalte selv antager en Forsvarer, kan han vælge enten en saadan Sagfører eller en Officer eller en anden militær Embeds- eller Bestillingsmand, som dertil er villig.

I § 4 foreslaas det for det Tilfælde, at en Sag skal paadømmes i Felten, i Krigsskibe paa Togt eller under andre Omstændigheder, hvor ingen Sagfører kan blive beskikket for Tiltalte, at bemyndige Jurisdiktionschefen til at beordre en Officer eller en anden ved Krigsmagten ansat Embeds- eller Bestillingsmand til at overtage Hvervet som Forsvarer.

Ifølge Krigsartikelsbrevet for Landtjenesten ved Søetaten § 299 skal Søkrigsprokurøren optræde som Aktor i alle Sager mod Officerer, Søetatens Betjente, Holmens Mestere og Mestersvende samt i alle Sager om betydelige Forbrydelser begaaede af andre til Søetaten henhørende, men i alle andre Sager skulde han lade Justitssergenten optræde som Aktor. Aktion ved Justitssergenten i mindre Sager er forlængst gaaet af Brug. Derimod optræder Søkrigsprokurøren endnu som Aktor i de andre nævnte Sager. Da Embedet som Søkrigsprokurør ikke er besat, er Fremgangsmaaden nu den, at der i de paagældende Sager indsendes Udskrift af Forhøret til Marineministeren med Anmodning om at konstituere en Søkrigsprokurør og tillægge ham Ordre til at forfølge Sagen. I Lovforslagets § 5 foreslaas det nu at lade denne Søkrigsprokurørens Medvirken i visse sømilitære Sager bortfalde og derimod give de militære Ministre en almindelig Bemyndigelse til i Sager af særdeles Vigtighed eller Vanskelighed at lade en Paataler beskikke. I saa Fald bør der selvfølgelig altid beskikkes en Forsvarer.

Naar der saaledes i særdeles vigtige eller vanskelige Sager er beskikket baade en Paataler og en Forsvarer, bør der mellem disse kunne veksles Indlæg efter de samme Regler, som gælde ved de borgerlige Domstole. Derimod bliver der, naar ingen Paataler er beskikket, kun Lejlighed til at indgive eet Indlæg eller Forsvarerskrift af Tiltalte eller hans Forsvarer, med mindre der fremkommer nye Oplysninger under et Reassumptionsforhør, i hvilket Tilfælde der bør gives ham Lejlighed til at udtale sig derom.

De øvrige Bestemmelser i dette Af-snit trænge formentlig ikke til nogen nærmere Forklaring.